

Møte for lukkede dører
onsdag den 1. juni 1960 kl. 10.

President: Langhelle.

Dagsorden:

1. Tilråding frå utanriks- og konstitusjonsnemnda om avtalar med framande maktar inngått i 1959 (innst. S.B).
2. Tilråding frå den forsterka utanriks- og konstitusjonsnemndi om at fullmakter til å gjera kontrakter i samhøve med det amerikanske «Off Shore Procurement Program» framleis skal gjelda (innst. S.C., jfr. St.prp. nr. 142).
3. Innstilling fra den forsterkede finans- og tollkomité om bestemmelser om avgifter i prisreguleringsøyemed for sild og sildeprodukter (innst. S.D., jfr. St.meld. nr. 41).
4. Innstilling fra finans- og tollkomiteen om tollavgifter (budsjett-innst. S. nr. 158 b¹).
5. Referat.

Dessuten forelå følgende

tilleggsdagsorden:

Innstilling fra den utvidede utenriks- og konstitusjonskomité om fullmakt for Kongen til å undertegne og midlertidig å sette i verk en avtale om Finnlands assosiering med Det europeiske frihandelsforbund fra 1. juli 1960 eller senere i påvente av Stortingets ratifikasjon av avtalen (innst. S.E.).

Etter forslag av presidenten besluttet enstemmig:

1. Møtet holdes for lukkede dører.
2. Regjeringens medlemmer og de i forretningsordenens § 54 nevnte funksjonærer gis adgang til møtet.
3. Etter anmodning av finansministeren gis følgende adgang til å være til stede ved behandlingen av innstillingen om tollavgifter:
Ekspedisjonssjef Bjørn Larsen,
Byråsjef Ivar Lundsten,
Kontorsjef Haakon Skaarer,
Konsulent Sverre Frogner.
Etter anmodning av industriministeren gis konsulent Bjarne Næssvik adgang til å være til stede under behandlingen av sak nr. 2.

¹ Delvis offentliggjort

Presidenten: Presidenten gjør oppmerksom på at innstillingen om tollavgifter nå er omdelt i trykt utgave på representantenes plasser i salen, og at det er denne som legges til grunn for behandlingen. Den stensilerte utgave som tidligere er omdelt, vil da falle bort.

Sak nr. 1.

Tilråding frå utanriks- og konstitusjonsnemnda om avtalar med framande maktar inngått i 1959 (innst. S.B.)

Komiteen hadde innstillet:

Utanriksdepartementet si melding til Stortinget om avtalar som er inngått med framande maktar i 1959 - vert lagt ved protokollen.

Votering:

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Sak nr. 2.

Tilråding frå den forsterka utanriks- og konstitusjonsnemndi om at fullmakter til å gjera kontrakter i samhøve med det amerikanske «Off Shore Procurement Program» framleis skal gjelda (innst. S.C., jfr. St.prp. nr. 142).

Komiteen hadde innstillet:

Dei fullmakter som er gjevne Kongen eller den han gjev fullmakt i samhøve med at Norge tek del i dei amerikanske «Off Shore Procurement Program» (jfr. St.prp. nr. 85, 1959 og Stortinget sitt vedtak av 24. juli 1959) skal gjelda til og med 30. juli 1961 for ein samla kontraktsum opptil 400 mill. kroner.

Votering:

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Sak nr. 3.

Innstilling fra den forsterkede finans- og tollkomité om bestemmelser om avgifter i prisreguleringsøyemed for sild og sildeprodukter (innst. S.D., jfr. St.meld. nr. 41).

Komiteen hadde innstillet:

St.meld. nr. 41 for 1959-60 - Bestemmelser om avgifter i prisreguleringsøyemed for sild og sildeprodukter - vedlegges protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

S a k n r . 4 .

Innstilling fra finans- og tollkomiteen om tollavgifter (budsjett-innst. S. nr. 158 b²).

Jakob Pettersen (ordfører for saken): La meg først få gjøre oppmerksom på, hva også presidenten gjorde oppmerksom på, at innstillingen nå er trykt, og videre at det der er rettet opp 3 feil som står i den stensilerte utgaven som tidligere er sendt rundt.

Når det gjelder de enkelte spørsmål som er omhandlet i innstillingen, skal jeg ganske kort nevne noen. Det gjelder for det første maskintollen, der departementet gjør oppmerksom på at det vil være ønskelig å få en mer klar og mer avgrenset maskinanmerkning enn den en har nå. Departementet har tatt opp dette spørsmålet og vil komme tilbake til det i en senere proposisjon.

Når det gjelder spørsmål som kommer inn i forbindelse med det nye frihandelsforbundet, er det for det første spørsmål om kontroll med varenes opprinnelse som nå må føres i en helt annen utstrekning enn før. Departementet gjør oppmerksom på at når det gjelder dette spørsmål, vil det ta opp samarbeid med næringslivets representanter om det, og søke om mulig å gjennomføre en ordning gjennom en felleskomite. For øvrig må en på grunn av at dette blir en etterkontroll, som da ofte vil føre til at en må føre kontroll med regnskaper, m.v., få en endring i toll-loven. Denne endring i toll-loven er, som representantene vil vite, behandlet av Odelstinget, og skal senere i dag behandles av Lagtinget.

Når det gjelder den andre bestemmelsen i forbindelse med Frihandelsforbundet, nemlig avtrappingen av tollsatsene, har departementet funnet det mest hensiktsmessig å ta dette inn i tolltariffens innledende bestemmelser. Der kommer det da nå en bestemmelse om at en for de land som tilhører Frihandelsområdet, vil foreta den 20 pst. nedsettelse som er bestemt. På det forberedende trinn hadde en også regnet med at en i de innledende bestemmelser gjennom en passus måtte holde det åpent for andre land enn de 7, som muligens kom til å assosiere seg med den avtalen som er sluttet, og i komiteen

² Som nevnt på s.1, er debatten delvis offentliggjort. Ifølge revisoromslag I er debatten inntatt i

hadde vi tatt hensyn til det. Det har vi nå, på grunn av den behandling som har funnet sted i utenrikskomiteen, og den innstilling som foreligger fra utenrikskomiteen i dag, funnet å kunne ta ut av vår innstilling.

Når det så gjelder oppleggelsesavgiften, vil kanskje representantene huske at denne ble forhøyet fra 1. juli 1959. Hensikten var å få varene raskere unna, idet Tollvesenet ikke mente at det var deres oppgave å holde lager for de private. Men det har vist seg at den forhøyelsen man da fikk, ikke har ført til det ønskede resultat. Det har ikke vært noen hurtigere avgang enn tidligere, og departementet foreslår derfor i denne proposisjonen at en skal forhøye avgiften ytterligere. Den avgiftsfrie lagringstiden foreslås satt ned til 4 virkedager mot nå 7, og avgiften blir etter departementets forslag tredoblet etter 7 dager mot nå 14 dager. Endelig foreslås at det fastsettes en minsteavgift på 50 øre pr. kolli pr. dag. Departementet gjør oppmerksom på at blant annet Jernbanen har ganske annerledes høye satser.

På dette punkt har vi den eneste dissens i innstillingen. Komiteens flertall slutter seg for så vidt til departementet, som en følger når det gjelder satsene; men en har endret dagtallene fra 4 til 5 virkedager og fra 7 til 10 virkedager. Her har da representantene Kandahl og Willoch et eget forslag som de vil gjøre greie for selv. Så vidt jeg kan skjønne, er forslaget vesentlig begrunnet i at de mener at dette er en sak som bør behandles offentlig. Det har flertallet for så vidt ikke noe særlig å bemerke til, men det faller som regel praktisk å ta slike små detaljspørsmål i samband med denne proposisjonen. Det er vanskelig å fremme en egen proposisjon om slike småting.

Når det gjelder selve tollspørsmålene, er det også i år foretatt en del tekstlige opprettelser. Det henger sammen med den nye tolltariffen som vi innførte for halvannet år siden. Fremdeles er det en del tekstlige ting som en har funnet det nødvendig å rette opp. Disse opprettelsene går jeg ikke nærmere inn på. De som er interessert i dette, vil finne dem i proposisjonen på sidene 5, 6, 7 og 8. Komiteen har for så vidt ingen merknader å gjøre til dette.

I innstillingen på side 2 er inntatt denne bemerkning fra departementet:

«I de tilfelle hvor tollsatsene pr. 1. juli 1960 er lavere enn de som gjaldt pr. 1. januar 1960, mener departementet at man av praktiske grunner bør la de reduserte satser være utgangspunkt for avtrappingen, selv om tollreduksjonen da blir større enn det konvensjonen krever. Dette gjelder noen tollnedsettelse som er gitt etter 1. januar 1960 i henhold til anmerkning i tolltariffen eller i henhold til kgl. resolusjon av 20. juni 1945. I proposisjonen blir det foreslått i det alt vesentlige full tollfrihet for de posisjoner hvor det er foreslått lavere toll enn den som nå gjelder.»

Ellers har departementet i proposisjonen behandlet 49 søknader, og komiteen har ingen spesielle merknader å gjøre til de forslag som foreligger, og innstiller enstemmig på at de blir godkjent.

Det er likevel et par særlige forhold som vi bør og må gjøre oppmerksom på ved en rekke av disse nye satser. De er særlig kommet inn på grunn av Frihandelsforbundet. Men, kanskje vesentlig av forhandlingstekniske grupper, bør en la de gamle satser inntil videre bli stående i tariffen mens en gjennomfører nedsettelsen administrativt. Det kan en gjøre ved å nytte den kongelige resolusjon av 20. juni 1945. Komiteen har for så vidt ingen ting å bemerke til satsene, men komiteen er, som tidligere, ikke så særlig begeistret for at den administrative frihet på dette punkt skal bli altfor stor. Den er av den oppfatning at satsene så vidt mulig bør fremgå av tariffen og av vedtak i Stortinget. Den er fullt klar over at en akkurat nå er i en helt ekstraordinær situasjon, og at slik fullmakt som den som her er nevnt, kan være nødvendig. Likevel har komiteen på side 11, første spalte i innstillingen sagt:

«Komiteen har i tidligere innstillinger om tollspørsmål gitt uttrykk for at man bør søke å begrense bruken av denne fullmakt til det aller nødvendigste.

Etter komiteens oppfatning bør de varer som er nevnt i proposisjonen og som departementet mener man bør sette ned eller frita for toll etter kgl. resolusjon av 20. juni 1945, komme til uttrykk i vedtaks form.»

Komiteen har derfor foreslått et nytt IV i innstillingen, der departementet for spesielt oppregnede poster har anledning til å bruke den satsen som departementet har foreslått i proposisjonen.

En vil finne dette på side 11 i innstillingen. Det er det å gjøre oppmerksom på at det da er komiteens forutsetning at en skal bruke de satsene som er nevnt på denne side.

Nå kan en spørre om dette i og for seg betyr noe, når en på sett og vis må gjøre et spesielt vedtak, og altså da får satsene med i tariffen. For det første er det imidlertid det å gjøre oppmerksom på at i det som blir offentliggjort, kommer en som regel til å stryke noe, og dette som da blir vedtatt spesielt, er det forutsetningen foreløpig ikke skal offentliggjøres. Allikevel må det jo komme ut til Tollvesenet, Tollvesenets stasjoner, og en regner da med at det som kommer ut der, iallfall i noen utstrekning, kan bli kjent. Imidlertid har en den trusel overfor forhandlerne at en når som helst kan gå tilbake til den tarifferte sats - den som står i tariffen - og ikke gjøre bruk av nedsettelser. Derfor mener man tross alt at dette har en viss betydning.

Endelig er det, som kanskje enkelte husker, slik at vi, da vi gjorde vedtaket om Frihandelsforbundet, tok forbehold for 10 posisjoners vedkommende. Det er forhøyelse av tollsatsene dette gjelder. Det har vært forhandlet om disse 10 tollsatsene. Men en er til nå ikke kommet fram til noe resultat. Imidlertid kan det bli aktuelt å forhøye disse før

Stortinget kan gjøre noe vedtak, og vi har derfor formet et forslag til IV. Det står på side 16 i innstillingen. Der får departementet fullmakt til å gjennomføre de nye satsene som en må være kommet fram til når resultatene av forhandlingene foreligger.

Vi er som sagt enstemmige, og vi har praktisk talt fulgt departementet hele veien. Det er bare et enkelt punkt der vi ikke helt har fulgt departementet. Det gjelder posisjon 20.07 om alkoholfrie fruktdrikker, der komiteen har kommet til at den vil foreslå satsen redusert fra 2 kroner, som den er nå, til kr. 0,50, henholdsvis kr. 0,60. Der er imidlertid forholdet at det allerede nå er krav om slik nedsettelse fra et land. Landbruksdepartementet har for sin del sagt at det ikke kunne anbefale en slik nedsettelse. Men alle andre som har behandlet dette, også landbruksorganisasjonene, har enten sagt at de anbefalte det, eller at de ikke hadde noe å bemerke til det. Komiteen er på dette punkt av den oppfatning at den nåværende toll er så høy at den nærmest må sies å være prohibitiv.

For øvrig er det som sagt ikke noe annet å nevne enn at i § 2 på side 11 skal setningen «eller i henhold til assosiasjonsavtale» gå ut, idet innholdet i den kommer inn i den sak som vi skal behandle i innstillingen fra utenriks- og konstitusjonskomiteen, og det derfor er unødvendig å ha den med i denne innstilling.

Jeg vil til slutt endelig gjøre et par små merknader til selve proposisjonens form. Når en går gjennom den, er den nokså vanskelig tilgjengelig. Det er nokså vanskelig å finne ut av den, og jeg vil gjerne henstille til departementet at det forsøker å gjøre den noe mer oversiktlig, noe mer lett tilgjengelig, enn den er nå. Det skulle være anledning til å gjøre det. Det skulle være forholdsvis lettvinnt, og jeg vil gjerne be departementet av hensyn til alle som skal arbeide med dette, at det søker å gjøre proposisjonen noe mer oversiktlig enn den er i dag, enten ved noe større avsnitt mellom de forskjellige posisjoner, eller på annen måte. Som det nå er, går særlig konklusjonen på den foregående og innledningen til neste nokså sterkt over i hverandre, slik at en må være fagfolk på området for å kunne finne fram i det.

Jeg opptar forslag om å sløyfe disse ordene i § 2 «eller i henhold til assosiasjonsavtale».

Ellers er det, som sagt, ingen ting å bemerke.

Presidenten: Representantene gjøres oppmerksom på det forslag som ordføreren for saken har fremmet.

Willoch: Som sakens ordfører gjorde oppmerksom på, er det bare én dissens i innstillingen denne gang, og den gjelder ikke noe egentlig tollspørsmål, men den avgift som vareeierne må betale hvis deres varer blir liggende mer enn en viss tid på tollvesenets lager. Flertallet foreslår en kraftig forhøyelse av denne avgift, for å få varene ut fra tollvesenets lagre så fort som mulig, og derved bidra til en

mer rasjonell avvikling av tollvesenets arbeid. Komiteens mindretall, som i dette tilfelle utgjøres av Høires representanter, er enig i at meget taler for det forslag som flertallet har lagt frem, men vi mener at det er uriktig å behandle et slikt spørsmål som ledd i en hemmelig sak. Vi mener at det vil være naturlig at de interesserte parter får anledning til å uttale seg, slik at man kan få det best mulige grunnlag for en vurdering av saken. Man kan jo ikke utelukke at det i slike uttalelser kan fremkomme momenter som vil kunne gjøre det naturlig å ta et annet standpunkt enn flertallet nå gjør. Av denne grunn vil mindretallet anbefale at forhøyelsen av oppleggelsesavgiften ikke gjennomføres nu. Jeg skal derfor få tillate meg å fremsette følgende forslag:

«Oppleggelsesavgift etter tolltariffens innledende bestemmelsers § 9 blir å beregne etter samme satser og regler som nu.»

Dette spørsmål er behandlet på side 2, annen spalte, i innstillingen:

Når det gjelder tolltariffen for øvrig, er det bare ett spørsmål jeg gjerne vil nevne, fordi det har voldt meg en viss tvil. Det gjelder spørsmålet om tollsatsene for halvfabrikata til «Corn Flakes» og «Ris Crispi». Dette spørsmål er behandlet i innstillingen på side 3 nederst og side 4 første spalte.

Departementet anfører at det «mener at tollen på halvfabrikata av ris av hensyn til den innenlandske produksjonen fortsatt bør være kr. 0,20 pr. kg, samme toll som produsenter av Puffed Rice må betale ved eventuell import av risengryn.»

Denne uttalelse går altså ut på at det skal være tollmessig likestilling mellom produktene Ris Crispi og Puffed Rice. Men resonnementet bygger på den forutsetning at en vesentlig del av produksjonen av Puffed Rice bygger på risengryn som råvare. Hvis det kan påvises, eller hvis det utvikler seg derhen, at Puffed Rice blir produsert vesentlig på basis av ris, som nå blir tollfri, vil det etter min oppfatning være naturlig å se om igjen på spørsmålet om tollnedsettelse også for halvfabrikata til Ris Crispi og Corn Flakes etc.

Presidenten refererte Willochs forslag.

Borgen: I motsetning til hr. Willoch synes jeg for min del at det ikke kan foreligge noe som helst grunnlag for at en skal la det være lavere tollsats på et halvfabrikat enn på en egentlig råvare. Jeg er faktisk uenig både i departementets opplegg og komiteens innstilling når det gjelder den toll-lettelsen på råvarer til fremstilling av Corn Flakes og de andre saker som Freia har søkt om. Vi har et konkurranseforhold der med vår egen råvareproduksjon, havre, og jeg kan ikke se noen grunn til at en skulle gi noen spesiell toll-lettelse for det halvfabrikat som importeres for å lage Corn Flakes. Det måtte være meget større grunn til

at en nettopp holdt tollene på halvfabrikata høy, og prøvet å få hele produksjonsprosessen her hjemme. Vel, jeg tar ikke opp noe forslag mot departementet og komiteen på dette punkt, men jeg er ikke enig i det som er foreslått.

Det var for øvrig ikke dette jeg bad om ordet for å si. Jeg ville komme litt inn på det som dels er behandlet på side 3 i innstillingen, og som kommer igjen som komiteens innstilling når det gjelder fullmakten for departementet til å sette ned tollene på enkelte varer eller helt å fritta dem for toll, etter kgl. resolusjon av 20. juni 1945. Den varen jeg har visse bemerkninger til, er glykosen. Jeg forstår det slik at når det skal gis departementet en slik fullmakt som komiteen her innstiller på, til å sette ned eller helt å ta bort tollene for enkelte varer, skyldes det ønsket om at departementet skal ha visse forhandlingsmuligheter innenfor EFTA-systemet, og at det vil være upraktisk, kanskje helt utelukket, at departementet skal gå til Stortinget for hvert enkelt skritt som måtte tas her, for hver enkelt liten innrømmelse som det måtte bli nødvendig å gjøre, for å kunne føre forhandlinger om de spesialordninger som tvinger seg fram på grunn av EFTA-avtalen. Jeg har ikke noe å innvende mot det i sin alminnelighet, men jeg vil understreke det som komiteen refererer, at det må vises den ytterste forsiktighet med å bruke denne fullmakten, det må ikke gjøres uten at det er absolutt og strengt nødvendig. Men når det gjelder en vare som glykose, er det en jordbruksvare ifølge EFTA-avtalen. Det foreligger ikke noen som helst plikt ifølge avtalen til å sette ned tollene på den varen, eller til å ta bort kvantitative importrestriksjoner for den. Det skulle således være helt unødvendig av hensyn til forhandlingene med andre EFTA-land å ha noen fullmakt til å kunne røre ved tollene på den varen.

Derimot vet jeg godt at det er et meget sterkt ønske fra de norske sjokolade- og dropsprodusenter om å få glykose til verdensmarkedets pris. Vi kommer tilbake til denne sak kanskje alt i morgen i forbindelse med en innstilling fra landbrukskomiteen, der vi behandler nettopp spørsmålet om en eventuell nedskrivning av prisen på innenlandsprodusert glykose som leveres til sjokolade- og dropsindustrien, og hvordan utgiftene i tilfelle skal dekkes. Derfor er det kanskje å foregripe litt å komme noe særlig inn på dette i dag, men det er enkelte ting som en ikke kan si i et åpent møte som jeg gjerne vil benytte anledningen til å komme fram med nå. For det første dette at vi absolutt ingen forpliktelse har overfor noe annet land til å gjøre noen innrømmelser når det gjelder glykose, og for det annet at det er meget tydelige tegn på at glykosen behandles på en helt spesiell og for oss svært lite tilfredsstillende måte prismessig sett i de store eksportørland. Det gjelder i første rekke Tyskland, og det gjelder Nederland. Det er vel fra disse land vi alt overveiende kommer til å få importen, og det er blitt meg referert - og jeg har ikke hørt noen som har motsagt det - at i Tyskland f.eks. tilbys maisglykose til

en pris som ligger *noe under* det som selve *utgangspunktet* for produksjon av maisglykose, nemlig maisstivelse, betinger. Etter det jeg fikk opplyst ganske nylig, lå ferdig maisglykose 5 øre lavere i pris enn det maisstivelse, som er utgangspunktet, koster kilo for kilo i forhold til ferdigproduktet. Til dette kommer da for glykosen produksjonsomkostningene, som er oppgitt til ca. 25 øre; det vil si at den ferdige glykosen selges til en *underpris* på minst 30 øre pr. kilo i forhold til det råstoffet skulle betinge. Det er meget som tyder på at det pågår en planlagt aksjon for nå i en overgangstid å presse glykoseprisen så lavt ned at de store glykoseprodusenter slår ut de mindre fabrikker eller de mindre land på området. Jeg synes at vi skal betenke oss ytterst godt før vi medvirker til at de får sitt ønske i så måte oppfylt, så meget mer, som jeg sa, som det ikke er land innenfor EFTA-området, men land innenfor Seksmaktsområdet som fortrinnsvis fører an i denne trafikk, og som vil få gleden og nytten av det etterpå om det lykkes dem å utslette den forholdsvis beskjedne glykoseproduksjon som finnes i andre land.

Dette sier jeg som begrunnelse for en meget inntrengende henstilling til departementet og Regjeringen om å vise den aller ytterste varsomhet med å røre tollene på glykose. En ting for seg, som jeg også legger stor vekt på, er at dette er et tema som det ifølge gjeldende jordbruksavtale skal forhandles med jordbruksorganisasjonene om. Vi kommer tilbake til dette i morgen. Det har vært forhandlet et stykke på vei, og organisasjonene har et stykke på vei gitt sitt tilsagn til at det kan foretas visse lempninger her for å imøtekomme ønsket fra norske avtakere av glykose. Men jeg kan allerede nå si at det bare er et stykke på vei, og at det er visse forutsetninger som ikke er oppfylt, så under disse omstendigheter må vi komme tilbake til denne saken. Men jeg ville som sagt bruke den mulighet et lukket møte gir til å si litt tydeligere fra enn en ellers kan gjøre, om forholdene på dette spesielle område, som gjør at vi her må være ekstra forsiktige og ikke på grunn av rent kortsiktige innenlandske interesser ta bort en tollbeskyttelse som vi ikke på noen måte har noen forpliktelse på oss til å røre ved, noe som kanskje ville skaffe oss baksmeller etterpå, som ville få oss til å angre på at vi hadde satt ned eller fjernet restriksjonene på dette feltet.

Løbak: Jeg vil i tilknytning til det som hr. Borgen sa, også benytte anledningen til å komme med noen bemerkninger når det gjelder glykosen, som er av de varer i jordbrukssektoren som under EFTA-avtalen ble registrert som frihandelsvarer. Jeg ser at man fra departementets side har funnet en ordning for tørrmelkens vedkommende i samsvar med de standpunkter som så vidt meg bekjent, seks av de syv under de forberedende drøftelser av EFTA-avtalen inntok.

Det er én side ved saken jeg gjerne vil understreke, nemlig at seks land av De sju har fått den samme stilling når

det gjelder jordbruket, for så vidt som jordbruksvarene generelt er registrert som jordbruksvarer, det vil si at de ikke kommer inn under avtalens bestemmelser om toll osv. Medlemslandene kan behandle disse produktene nasjonalt. Men en del produkter, deriblant glykose, ble unntatt fra denne regel. Det var der forutsetningen at disse produktene skulle kunne behandles slik at innenlandsk industri som avtar råproduktet, skulle kunne få disse varer til verdensmarkedets priser. Ordningen når det gjelder tørrmelken, er så vidt jeg forstår, blitt helt i samsvar med det som var forutsetningen. Men når det gjelder glykosen, gir man altså her departementet en fullmakt til å etablere tollfrihet fra 1. juli. Men ved siden av det er det så vidt jeg forstår, ikke gitt noen bestemmelser som tilsvarer dem som er gitt for tørrmelkens vedkommende.

Glykoseindustrien vår er jo meget sårbar. Vi har en høyt utviklet slik industri, som er kjent over hele Europa for sin høye standard, og mange er de som har besøkt den industrien som vi har på dette feltet. Men det ligger en ugunstighet i den relativt høye pris som man på grunn av de spesielle forhold har på dette produktet. Det er derfor etter mitt syn viktig at vi her i landet benytter oss av de rettigheter vi har til å beskytte vår egen industri - selv om det er en industri av lite omfang - slik at den ikke går over ende. Vi har anledning til å beskytte denne industrien. Jeg kjenner iallfall til at man på svensk side treffer ordninger til beskyttelse av sine produksjonsmessige og beskjeftigelsesmessige interesser på dette område, og jeg mener at vårt land bør opptre på samme måte.

Jeg er oppmerksom på at saken kommer opp til behandling i åpent møte i morgen i forbindelse med en annen sak, men jeg ville gjerne benytte anledningen til her å si dette, fordi det var et nokså vesentlig og springende punkt under drøftelsene for å få skapt den nødvendige balanse og klarhet mellom De sju med hensyn til jordbrukssektoren. Og de rettigheter som hvert enkelt land har til å behandle disse produkter ut fra rene nasjonale interesser, mener jeg at vårt land bør benytte seg av. Det er etter mitt syn meget påkrevet for å kunne beskytte denne industrien.

En annen ting som jeg gjerne også vil nevne, er at forutsetningen etter mitt syn var at det skulle etableres overgangsordninger når det gjaldt opphevelse av toll. Det vil si at man skulle ha en avtrapping av tollsatsene, og ikke gå til øyeblikkelig opphevelse av tollene. Og jeg skulle tro at i dette tilfelle ville det selvfølgelig være en langt bedre løsning enn å gå til en øyeblikkelig opphevelse av tollene på dette produktet. Jeg vil understreke dette og be departementet være særlig oppmerksom på det, og på bakgrunn av den avtalen som vi er tilsluttet, søke å behandle glykose som råvare i samsvar med det som man har gjort f.eks. for tørrmelkens vedkommende. For selv om det ikke er så mange som er beskjeftiget i glykoseindustrien, er det allikevel betydningsfullt at vi opprettholder denne virksomheten, og

man bør derfor behandle denne industrien slik at vi ikke svekker den, men gi den tid til å omstille seg. Det var også forutsetningen da vi diskuterte spørsmålet om overgangstid for de ordningene som vi har truffet innenfor EFTA-avtalen for disse jordbruksvarers vedkommende.

Presidenten: Presidenten foreslår at de som heretter tegner seg, får en taletid på inntil 2 minutter - og anser det som bifalt.

Hegna (komiteens formann): Jeg vil knytte et par bemerkninger til den eneste dissens i innstillingen, nemlig den som angår oppleggelsesavgiften når det gjelder varer som blir liggende i tollpakkehus. Forholdet er at med de nåværende bestemmelser er det for mye varer som blir liggende i tollpakkehus fordi de som skal ha varene, venter med å hente dem. Det er sannsynligvis så at i mange tilfelle kan det å ha varene liggende i tollpakkehuset simpelthen være den billigste måten å ha dem lagret på.

Det sier seg selv at dette vanskeliggjør i meget høy grad den alminnelige tollekspedisjon. Vi vet at der innenfor tolladministrasjonen nå pågår et meget betydelig og allerede meget virkningsfullt arbeid for å få mer effektivitet, mer rasjonalisering. Hvis man da er i den stilling at tollpakkehusene til dels er oppfylt av varer som ikke hentes av dem som skal ha varene, fordi de finner at de kan ligge der, det koster ikke mer enn at det kanskje er den beste måte å lagre dem på, så sier det seg selv at man må komme dette uvesen til livs.

Om man kommer det til livs ved den forhøyelse av avgiften som her er foreslått, er ikke godt å si, men noe i den retning bør i hvert fall gjøres, og virker det ikke tilstrekkelig, må man enten gå enda videre her eller også finne andre midler. Men jeg tror, etter de uttalelser som er falt ved tidligere anledninger i Stortinget, at der er forståelse for og tilslutning til det arbeid som gjøres for å få hele tollvirksomheten mer effektivisert, og den forhøyelse av oppleggelsesavgiften som her er foreslått, er et ledd i dette. Det er på dette grunnlag at flertallet har gitt sin tilslutning til forslaget - riktignok i en noe modifisert form. Man behøver ikke gå lenger enn det som er hensiktsmessig, men jeg tror nok man kan si at for så vidt som dette ikke skulle virke, så vil i hvert fall mange mene at det da er riktig å gå videre, enten med slike midler eller med andre midler.

Når jeg har sagt dette, vil jeg gjerne få lov å føye til at jeg er enig i en generell betraktning som mindretallets ordfører, hr. Willoch, gjorde når det gjelder behandlingen av mange av de spørsmål som rommes innenfor tolltariffen og de tilgrensende spørsmål. Tolltariffen må jo behandles som hemmelig sak, det er en grei ting. Men proposisjonen om tolltariffen vil ofte komme inn på spørsmål som har en slik karakter at når man ser nærmere på det, forstår man at det

ikke kan være noen nødvendighet for at dette behandles som hemmelig sak.

Jeg tror at rent generelt og prinsipielt bør departementet være oppmerksom på dette forhold, og særlig hvor det er spørsmål av større rekkevidde eller hvor det ikke er noen praktiske hensyn som taler mot det, kan man godt skille ut slike spørsmål og få dem behandlet i åpent møte, og gjerne legge dem fram slik at de kan bli drøftet i pressen eller i organisasjonene før de kommer fram til Stortinget. Det prinsipielle synspunkt som hr. Willoch der hevdet, er jeg derfor enig i.

Men når det gjelder spesielt dette spørsmål vi behandler i dag, synes jeg ikke at det i denne omgang foreligger i en slik form og fremmes under slike omstendigheter at det var noen grunn til å utsette behandlingen av det for å kunne behandle det i åpent møte. Det synes jeg ikke det var noen grunn til. Men jeg kan godt tenke meg at det i en annen omgang nettopp vil være hensiktsmessig å få gjort det. Det er ganske klart at når det gjelder å få folk til å ta varene bort fra tollpakkausene raskere og mer effektivt, er det ikke av liten betydning å få publisitet omkring dette problemet. Nå vil altså de som er interessert, merke at denne avgiften blir høyere. Det kan hende at det går noen tid før de merker det, og at de ikke merker det før de får avgiften presentert som regning. Jeg kan godt tenke meg at det under andre forhold ville være riktig å ta dette spørsmål opp i åpent møte etter forutgående drøftelser i pressen og på annen måte, slik at folk som skulle ha varer tollbehandlet, også var klar over avgiften før de fikk seg presentert regningen. Det vil jeg gjerne si når det gjelder den rent prinsipielle side og generelt, av behandlingen av spørsmål som ikke nødvendigvis behøver å være hemmelige. Og det er ikke nødvendig at et slikt spørsmål må behandles i et hemmelig møte. I det foreliggende tilfelle vil jeg imidlertid anbefale innstillingen slik som den foreligger fra flertallet.

Jakob Pettersen: Som representanten Løbak gjorde oppmerksom på, har det vært forutsetningen under de forhandlinger som har vært ført, at sjokolade- og sukkervareindustrien i forbindelse med opprettelsen av Frihandelsforbundet, skulle få kjøpe råvarer - iallfall sine viktigste - til verdensmarkedets pris. Derfor har en foreslått tollene opphevet for kakaobønner. En har kommet til en overenskomst for tørrmelkens vedkommende - det har vært forhandlinger mellom Lønns- og prisdepartementet på den ene side og Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Smaabrukarlag på den annen side - og det vil fra 30. juni i år bli innført en subsidieordning over kraftfôrfondet, mens tollene altså settes til null.

Det samme gjelder for glykose. Etter de opplysninger som vi har fått, har det vært ført visse forhandlinger mellom en dansk og en norsk jordbruksdelegasjon, og i den forbindelse har departementet drøftet spørsmålet om en tilskuddsordning

for glykose fra 1. juli 1960. Etter de opplysninger vi har fått, er det fremmet en proposisjon som nå ligger til behandling i landbrukskomiteen, og som går ut på at det for glykose skal ytes et tilskudd over kraftfôrfondet som en avviklingsordning. I henhold til dette har vi regnet med at man har behandlet glykose på samme måte som tørrmelk. Jeg tror jeg også må henvide til at vi har behandlet ulltollen på samme måte.

Vi har regnet med at det måtte være grunnlag for en overenskomst mellom de interesserte organisasjoner på den ene side og Lønns- og prisdepartementet på den annen side, for å finne fram til en brukbar avviklingsordning. Jeg for min del har ingenting å bemerke til det forslag som foreligger, og jeg holder fast ved det, og jeg går ut fra at komiteens øvrige medlemmer gjør det samme.

Willoch: Det er så vidt jeg oppfattet det, talt om angivelig kortsiktige innenlandske interesser bak den avgjørelse som er foreslått med hensyn til glykoseollen. I den anledning vil jeg gjerne si at etter min vurdering dreier det seg her ikke om en kortsiktig interesse, men om et spørsmål som er viktig både på kortere og lengre sikt. Glykose er en viktig råvare for en innenlandsk industri som vil møte en full og kanskje dødbringende konkurranse innen EFTA-markedet. Og det dreier seg her om en industri som spiller stor rolle for sysselsettingen på sine steder.

Jeg ser det slik at den slags industrier ikke kan belastes høyere råvareomkostninger enn konkurrentene i andre land har. Det ville ikke være til fordel for noen, det ville bare føre til at disse industrier fikk vanskeligheter og måtte innskrenke eller kanskje avvike. Finanskomiteens innstilling gir derfor klart uttrykk for at glykoseollen skal falle bort.

Jeg vil gjerne få henvide til ordførerens klare uttalelse om at det er komiteens forutsetning at fullmakten til tollnedsettelse skal brukes. Spørsmålet om kompensasjon for de norske produsenter er etter min mening en sak for seg, og det får vi da også anledning til å drøfte senere.

Det er kommet en uttalelse som kunne oppfattes derhen at noen mente det skulle være lavere tollsats for halvfabrikata enn for egentlige råvarer når det gjelder de produkter jeg nevnte i mitt første innlegg, nemlig Corn Flakes og Ris Crispi. I den anledning vil jeg, for å forebygge misforståelser, bare si at det ikke er noen som har hevdet det. Det det her er spørsmål om, er hvor meget høyere det er riktig at tollen er for de nevnte halvfabrikata, enn for de nevnte råvarer.

Borgen: I anledning av det hr. Hegna sa om at det kunne være ønskelig og også ubetenkelig å foreta en viss tillempling slik at ikke fullt så mye ble behandlet i lukkede møter som tidligere, vil jeg gjerne si at jeg er helt enig i det. Jeg tror det måtte kunne gå an å finne fram til en

ordning slik at vi ikke ble så bundet som vi nå er ved at enkelte saker blir behandlet i lukkede møter. Vi er oppe i akkurat den situasjon nå når det gjelder spørsmål i forbindelse med EFTA-avtalen og hvor de forhandlinger som har vært ført - både i komiteen og i lukkede møter her i Tinget - ikke er offisielle. Vi vet ikke i hvilken utstrekning vi kan referere til disse forhandlingene, når vi kan gjøre det og når vi ikke må gjøre det. Jeg tror det ville være en fordel om en kunne ha fått referatet av disse forhandlinger frigitt så snart som mulig. Men det kan selvfølgelig være ting som taler imot det, fordi det fremdeles pågår forhandlinger, og det vil det kanskje komme til å gjøre svært lenge. Så en må treffe et valg og foreta en vurdering når det gjelder hvor stor vekt en skal legge på dette at det vil komme til å pågå forhandlinger fremover, i forhold til behovet for å kunne diskutere her hjemme mer åpent enn vi har kunnet gjøre så lenge forhandlingene ikke er tilgjengelige.

Til hr. Willoch vil jeg gjerne si at når det gjelder hans prinsipielle betraktninger om verdien av å skrive ned tollene for råvarer til industrier som er betrent, så er jeg enig i at det skal treffes ordninger, slik som forutsatt under de foreløpige diskusjoner og under behandlingen av EFTA-avtalen, når det gjelder industrier som får vanskeligheter med sine råvarer. Men det er noen forskjell på å være enig i dette, og på å gå med på at enkelte industrier skal gå over andre industriers lik for å eksistere. Det er ikke noe snakk om at glykosen ikke skal skrives ned; det det er uenighet om, er hvordan dette skal gjøres, og hvorvidt tollene for glykose skal tas bort nå eller opprettholdes inntil videre. Jeg er av den oppfatning at det ikke er noen grunn til å ta bort glykose tollene nå. En kan gjennomføre en nedskrivningsordning for råstoff til sjokoladeindustrien like fullt, og etter de forhandlinger og de forutsetninger som lå til grunn for vedtakelsen av EFTA-konvensjonen her i huset, skal disse nedskrivningsordninger finansieres over statsbudsjettet. Da er det jo for så vidt ikke noen meningsforskjell om at dette skal settes i verk, da blir det bare meningsforskjell om dekningsmåten.

Det forekommer meg at hr. Jakob Pettersen refererte litt feil når han sa at det er truffet avtale om at tollene på tørrmelk skal bort. Jeg ser det står i innstillingen på side 3, annen spalte øverst:

«For tørrmelk vil det etter at spørsmålet har vært drøftet mellom Lønns- og prisdepartementet og Norges Bondelag og Norsk Bonde- og småbrukarlag, bli innført en subsidiering over kraftfôrfondet fram til 30. juni 1961, som antas å ville sikre at industrien får denne vare til verdensmarkedets priser. Departementet finner ikke under denne forutsetning å ville foreslå tollfrihet, men» - og så kommer det som kan ha forårsaket misforståelsen - «at man bør gi tollfrihet for glykose inntil videre.»

Det stemmer med min oppfatning av den saken som vi har hatt til behandling i landbrukskomiteen når det gjelder

nedskrivning av prisen på tørrmelk, nemlig at for den varen skal toll- og importrestriksjonene bestå inntil videre. For så vidt settes glykosen i en annen stilling, i og med den fullmakt som gis til departementet, og i og med at representanter her - som hr. Willoch gjorde - faktisk oppfordrer departementet til å bruke fullmakten til å fjerne tollene på glykose.

For å gjøre denne saken kort: Mitt standpunkt er - og det vil jeg forfekte videre når den saken jeg har referert til, som landbrukskomiteen har behandlet, kommer opp her i Tinget - at glykoseprisen vel får skrives ned, men at utgiftene til det skal tas over statsbudsjettet.

Jeg var glad for den bekreftelse representanten Løbak - tidligere landbruksminister og landbruksminister i den tiden de forhandlingene jeg refererte til, pågikk - gav, at det var forutsetningen at det skulle treffes slike nedskrivningsordninger som de som er foreslått satt i verk for tørrmelk bl.a. Men jeg vil gjerne knytte til at en av forutsetningene også var at disse ordningene skulle finansieres over statsbudsjettet. Jeg er ikke enig i at finansieringen skal skje ved kraftfôravgiftsmidler. Men også dette kommer jeg tilbake til i forbindelse med den saken som jeg har referert til flere ganger nå. Jeg vil bare ha nevnt dette med en gang, for at en skal unngå den misforståelse at jeg skulle ha godtatt en ting som hr. Løbak *ikke* i det hele tatt var inne på, men som noen kanskje implicite kunne søke å utlede av det han sa, altså at hele den ordningen som skal etableres for tørrmelk med dekning av nedskrivningsordninger over kraftfôrfondet, skulle være godtatt av dem som satt og hørte på her i salen.

Presidenten: De som heretter får ordet, har en taletid på inntil 2 minutter.

Røiseland: Sidan dette er eit lukka møte, vil eg også gjerne få kome med nokre merknader om ordninga med tilskot for nedskrivning av prisen på glykose og tørrmjølk.

Eg har heile tida forstått det slik under drøftingane i den utvida utanrikskomiteen om EFTA at desse nedskrivningstilskota skulle vere subsidiar. Og eg for min part stussa ganske kraftig då eg såg at dei no skulle tas av Kraftforfondet. No i dag sa ordføraren for saka, hr. Jakob Pettersen, at det skulle subsidierast over Kraftforfondet, men det uttrykket kan då ikkje brukast i denne samanhengen, for Kraftforfondet, det er pengar som jordbruket har skaffa til vegar, dei er ikkje subsidiar.

Vel, no har jordbruksorganisasjonane gått med på å godta dette. Det meiner eg var gale. Og om dei hadde visst kva som hadde gått føre seg under drøftingane om EFTA, er eg slett ikkje viss på at dei hadde gjort det.

Eg vil gjerne seie at eg er heilt samd med hr. Borgen. Eg trur at den ordninga som det no er snakk om, ikkje er i samsvar med føresetnadene.

Kjøs: Jeg vil slutte meg til de uttalelser som er kommet fra representanten Borgen og senere fra representantene Løbak og Røiseland. Jeg mener også at det har vært forutsetningen at vi skal ha anledning til å nedskrive prisen på glykose og tørrmelk for innenlandsk forbruk til verdensmarkedets pris, og det var uttrykkelig sagt under forhandlingene i den utvidede utenrikskomite at dette skulle skje ved subsidiering. Så det kan det ikke være noen tvil om.

Jeg vil henstille til finansministeren å utsette en eventuell nedsettelse av tollene på glykose. I motsatt fall vil det stille glykoseindustrien i en meget vanskelig stilling. Og det er ikke bare denne industrien det gjelder, men det gjelder også råstoffproduksjonen for glykoseindustrien, og den betyr i virkeligheten enda mer for oss rent produksjonsmessig og arbeidsmessig. Jeg kan ikke skjønne at det i den stilling vi nå står i, skal være noen grunn for oss - når vi ikke har noen plikt til det - til å svekke vårt eget produksjonsgrunnlag. Det bør vi jo unngå.

Jakob Pettersen: Jeg gjør oppmerksom på at i en gjenpart av et brev som jeg som sakens ordfører har fått oversendt, og som er fra Lønns- og prisdepartementet til Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag, står det:

«Det er forutsetningen at tollene for glykosen ---- og importrestriksjoner faller bort fra 1. juli 1960. Departementet har bedt Landbruksdepartementet fremme forslag for Stortinget om bruk av Kraftforfondets midler i samsvar med ovenstående.»

Både Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag har altså vært fullt klar over at det skulle skje på den måten. Det er ingen henvendelse kommet til komiteen om dette spørsmålet, og jeg for min del finner ingen grunn til å endre innstillingen.

Presidenten: Hr. Borgen har hatt ordet to ganger før og får ordet til en kort merknad.

Borgen: Det var synd at hr. Jakob Pettersen ikke refererte datoen på det brevet som var sendt fra Lønns- og prisdepartementet til Landbruksdepartementet. Saken er så ny at det ikke har vært mulig for noen som kunne hatt interesse av å spørre hva jordbruksorganisasjonene mente om hele sakskomplekset, å få forelagt det for dem før innstillingen måtte avgis.

På den annen side vil jeg si at jeg synes det er nokså underlig at en på bakgrunn av et brev fra Lønns- og prisdepartementet til Landbruksdepartementet slutter at jordbruksorganisasjonene står enig og sterkt bak det standpunkt Lønns- og prisdepartementet har tatt.

Som jeg sa i et tidligere innlegg, har jordbruksorganisasjonene under visse bestemte forutsetninger gitt seg med et godt stykke på vei når det gjelder disse

beskyttelsesordningene, og også når det gjelder å være med på å yte av Kraftforavgiftsfondet til nedskrivning av prisen på tørrmelk. Det behøver ikke å bety at vi er enig i at det skulle gjøres på den måten.

Men når det gjelder glykosen, vil jeg gjerne slå fast at den saken ikke er ferdigbehandlet av organisasjonene, så deres standpunkt kjenner vi i virkeligheten ikke i dag.

Komiteen hadde innstillet på slikt vedtak

om tollavgifter fra 1. juli 1960.

I. De bestemmelser om tollavgifter som gjelder den 30. juni 1960 skal fremdeles være gjeldende fra 1. juli 1960 med følgende endringer:

Tolltariffens innledende bestemmelser.

§ 2.

Innførselstoll beregnes etter vedføyde tariffs satser. For varer som i henhold til konvensjonen om opprettelse av Det europeiske frihandelsforbund eller i henhold til assosiasjonsavtale er berettiget til områdetollbehandling, beregnes innførselstollen med 80 pst. av gjeldende tollsats. Tolldepartementet fastsetter de nærmere vilkår for hvorvidt en vare skal anses berettiget til områdetollbehandling.

Tollen betales (som nå)

Presidenten: Sakens ordfører har på vegne av komiteen tatt opp forslag om at ordene «eller i henhold til assosiasjonsavtale» sløyfes i § 2.

V o t e r i n g :

Komiteens endrede innstilling bifaltes enstemmig.

Videre var innstillet:

§ 9.

Oppleggelsesavgift betales for varer som er innlagt på tollvesenets pakkhus, dersom de ved ett og samme tollsted blir liggende over 5 virkedager. For så vidt angår sjøverts innførte varer regnes fristen fra den dag da vedkommende fartøy begynner å losse. For 5 virkedager eller derunder betales intet. For hver dag varene ligger lenger på pakkhus betales kr. 1 for hver kubikkmeter av varen med dens emballasje, dog minst kr. 0,50 pr. kolli pr. dag. Den minste avgift for varer som uttas på en gang, er kr. 3. Kan tolloppsynet i gitt tilfelle attestere at varene ikke har ligget på pakkhuset over 5 virkedager, beregnes ingen avgift.

For varer som blir liggende på tollpakkehus over 10 virkedager, er avgiften pr. dag kr. 3 pr. kubikkmeter, dog minst kr. 0,50 pr. kolli pr. dag.

For varer som blir liggende på tollvesenets brygger eller åpne plasser etter utløpet av den frist som tollstedssjefen i hvert enkelt tilfelle har fastsatt, skal oppleggelsesavgiften beregnes etter de ovenfor nevnte satser, fra fartøyets første lossedag og inntil varene avhentes.

Oppleggelsesavgiften kan av Tolldepartementet nedsettes eller ettergis når særlig grunn foreligger.

Presidenten: Hr. Willoch har opptatt følgende forslag:

«Oppleggelsesavgift etter tolltariffens innledende bestemmelsers § 9 blir å beregne etter samme satser og regler som nu.»

V o t e r i n g :

Ved alternativ votering mellom komiteens innstilling under § 9 og Willochs forslag bifaltes innstillingen mot 19 stemmer.

Videre var innstillet:

Anmerkninger om tollfrihet eller tollnedsettelse.

Foruten de anmerkninger om tollfrihet eller tollnedsettelse som er inntatt under de enkelte kapitler eller posisjoner i tariffen, gjelder følgende:

-
- D. For varer som i henhold til konvensjonen om opprettelse av Det Europeiske frihandelsforbund er berettiget til områdetollbehandling, bemyndiges Tolldepartementet til å iverksette tollfritakelse eller tollnedsettelse som følge av vedtak i Frihandelsforbundets råd i henhold til konvensjonens bestemmelser.

Tariff for innførselstollen og for tara.

05.12	Koraller og liknende, ubearbeidd eller enkelt bearbeidd; skall av bløtdyr, ubearbeidd eller enkelt bearbeidd, men ikke tilformet; mel og avfall av skall av bløtdyr:
09.10	-----

	B. laurbær og laurbærblad; timian fri
12.10	-----
A. Kålrot pr. kg kr. 0,16
20.01	Grønnsaker og frukter, tilberedt eller konservert i eddik eller eddiksyre, med eller uten tilsetning av sukker, salt, krydderier eller sennep:

- 20.02 Grønnsaker, tilberedt eller konservert på annen måte enn med eddik eller eddiksyre:
- 27.10 -----

C. oljer tilsatt emulgeringsmidler; vandige emulsjoner 30 pst.
- 27.11 -----
A. propan og butan samt blandinger av disse . fri
B. ellers 30 pst.
- 28.16 Ammoniakk, også i vandig oppløsning:
- 29.01 -----
A. acetylen 30 pst.
- 32.07 -----
A. Uorganiske produkter som brukes som luminoforer; engelsk rødt (venetiansk rødt)..... fri
- 34.07 -----
A. modellermasse 15 pst.
- 38.19 -----
A. elektrodemasse; blandinger av metallkarbider, ikke sintrede, til fremstilling av hårdmetall; gassrenssemasse; AIV-væske; midler til forebygging eller hindring av kjelestein; keramiske temperaturmålere..... fri

Kapittel 39, note 3.c.

monofilamenter med største tverrmål over 1 mm; sømløse rør og slanger, staver, stenger og profiler, også, overflatebehandlet, men ikke videre bearbeidd;

- 39.07 -----
A. sneller, spoler og spolehylser; fyll-lester til fottøy..... fri

D. viskosesvamper 20 pst.
E. ellers 30 pst.

Kapittel 40, note 2.e.

fiberduk impregnert eller overtrukket med gummi eller med gummi som bindemiddel, og hvor innholdet av tekstilstoff er mer enn 50 vektprosent, samt varer derav;

- 41.02 Lær av storfe (herunder bøffel) og dyr av hesteslekten, unntatt lær som hører under nr. 41.60, 41.07 eller 41.08:

- 44.15 Kryssfinér, finert tre og andre finerte plater også i forbindelse med annet materiale; innlagt tre (marketeri):
- 48.18 Protokoller, skrivebøker, notisbøker, notisblokker, ordrebøker, kvitteringsbøker, dagbøker, skriveunderlag, brevordnere, samlepermer (løsblad og andre); andre varer av papir eller papp til bruk i skoler, kontorer og liknende; album for prøver og samlinger samt bokpermer av papir eller papp;
- 48.21 -----

B. mønsterkort til jacquardmaskiner og liknende kantbeskyttere til papirruller; filtre til kaffetraktere og liknende; tarmer; rør.. 10 pst.

Avsnitt XI, note 1.h.

Vevnader, filt og fiberduk, som er impregnert, overtrukket eller laminert med gummi, samt varer av slike materialer (kapittel 40);

Avsnitt XI, note 3.B.b.

syntetiske og kunstige tekstilfibrer i form av fiberkabel eller i form av forgarn;

Avsnitt XI, note 5.a.

Med slyngvevnader i nr. 55.07 forstås vevnader med varp bestående helt eller delvis av faste undertråder og overtråder som snor seg rundt de faste undertråder en halv, en hel eller flere omdreininger og danner løkker som omslutter veftråden.

Kapittel 51, note 2.

Fiberkabel til fremstilling av korte syntetiske eller kunstige tekstilfibrer hører ikke under nr. 51.01, men under kapittel 56.

55.07 Slyngvevnader av bomull:

Kapittel 56. Note.

Nr. 56.02 omfatter bare fiberkabel som består av parallelle filamenter alle av samme lengde som varen og som:

Fiberkabel av lengde høyst 2 meter hører under nr.

56.01.

56.02 Fiberkabel til fremstilling av korte syntetiske eller kunstige tekstilfibrer:

58.04 -----

A. inneholdende endeløse syntetiske eller kunstige tekstilfibrer 25 pst.

58.07 -----
 A. chenillegarn m.n.i. pr. kg kr. 16,00
 B. synkeliner 30 pst.
 C. andre:
 1. inneholdende silke eller endeløse
 syntetiske eller kunstige tekstilfibrer:
 a. snorer, flyteliner
 m.n.i. pr. kg kr. 24,00
 b. ellers m.n.i. pr. kg kr. 36,00
 2. annet:
 a. snorer, flyteliner
 m.n.i. pr. kg. kr. 8,00
 b. ellersm.n.i. pr. kg kr. 16,00

59.02 -----
 A. filt av vegetabiliske fibrer (ikke med
 impregnering eller belegg); filt til teknisk
 bruk..... fri

59.03 Fiberduk og varer derav, også med impregnering
 eller overdrag 20 pst.

59.05 Nettstoff fremstilt av materialer som hører under
 nr. 59.04, i metervare, avpasset eller som ferdige
 nett; fiskenett av garn, snører, liner eller tau:
 A. fiskenett, umonterte og monterte 5 pst.

Anm.: Tolldepartementet kan samtykke i at fiskenett
 (garn og not), unntatt ørretgarn, av endeløse
 syntetiske eller kunstige tekstilfibrer, går
 inn mot en lavere toll eller tollfritt.

59.12 -----
 A. presenningsduk av vekt minst 400 g pr.
 kvadratmeter... 14 pst.
 B. ellers 19 pst.

Kapittel 61, note 1.

 Dette kapittel omfatter bare ferdige varer av
 tekstilstoff (herunder filt, fiberduk, fletninger og annet
 possementmakerarbeide som hører under nr. 58.07, tyll og
 andre nettstoffer, blonder og kniplinger), av alle slags
 tekstilmaterialer, herunder metalltråd, men ikke andre varer
 av trikotasje enn de som hører under nr. 61.09.

Kapittel 62, note 1.

 Dette kapittel omfatter bare ferdige varer av
 tekstilstoff, herunder varer av fletninger og annet
 possementmakerarbeide som hører under nr. 58.07, men unntatt
 varer av filt, fiberduk eller av trikotasje.

- 65.02 Hatteemner, flettede eller fremstilt av fletninger, strimler og liknende, av ethvert materiale, ikke formpresset eller med tildannet brem fri
- 70.04 -----

B. glass av tykkelse over 4 mmpr. kg kr. 0,20
C. annet:
 1. farget eller mønstret pr. kg kr. 0,50
 Tara: Kasser 25 pst.
 2. ellers pr. kg kr. 0,24
 Tara: Kasser 18 pst.
- 70.16 Blokker, fliser, heller og andre varer av presset eller støpt glass, til bygningsbruk; skumglass eller celleglass i blokker, plater og liknende pr. kg kr. 0,20
- 71.06 -----
A. Stenger, rør, plater og bånd; tråd
 glatt pr. kg kr. 1,20
- 71.09 -----

B. annet:
 1. pulverisert platina og andre
 platinametaller; stenger, plater, folier,
 bånd og tråd, glatte fri
- 71.13 -----
A. av sølv, også plettert med gull eller platina:
 1. kniver og gafler av uedelt metall med skaft
 av sølv pr. kg kr. 32,00
- 71.14 -----

D. annet:
 1. rørdeler pr. kg kr. 1,20
 2. ellers pr. kg kr. 10,00
- 73.40 -----
A. skipsknær, rorrammer, propellrammer, for- og akterstevner og rorstevner; flotørkuler ... fri

Kapittel 74, note 2.c.

Plater og bånd (nr. 74.04):
flate produkter (unntatt ubearbeidde varer som hører under nr. 74.01), også opprullede, med største tverrmål over 6 mm og med tykkelse over 0,15 mm, men ikke over en tiendedel av bredden. Nr. 74.04 skal bl.a. omfatte disse produkter også om de er tilskårne, perforerte, bølgede, riflede, polerte eller forsynt med overdrag, forutsatt at de ikke derved får

karakter av varer eller produkter som hører under andre posisjoner.

Kapittel 75, note 1.c.

Plater og bånd (nr. 75.03):
flate produkter (unntatt ubearbeidde varer som hører under nr. 75.01), også opprullede, med største tverrmål over 6 mm og med tykkelse ikke over en tiendedel av bredden. Nr. 75.03 skal bl.a. omfatte disse produkter også om de er tilskårne, perforerte, bølgede, riflede, polerte eller forsynt med overdrag, forutsatt at de ikke derved får karakter av varer eller produkter som hører under andre posisjoner.

Kapittel 76, note 1.c.

Plater og bånd (nr. 76.03):
flate produkter (unntatt ubearbeidde varer som hører under nr. 76.01), også opprullede, med største tverrmål over 6 mm og med tykkelse over 0,15 mm, men ikke over en tiendedel av bredden. Nr. 76.03 skal bl.a. omfatte disse produkter også om de er tilskårne, perforerte, bølgede, riflede, polerte eller forsynt med overdrag, forutsatt at de ikke derved får karakter av varer eller produkter som hører under andre posisjoner.

76.11 Trykkbeholdere for komprimerte gasser, av aluminium pr. kg kr. 2,00

Kapittel 78, note 1.c.

Plater og bånd (nr. 78.03):
flate produkter (unntatt ubearbeidde varer som hører under nr. 78.01), også opprullede, av vekt over 1,7 kg pr. kvadratmeter, med største tverrmål over 6 mm og med tykkelse ikke over en tiendedel av bredden. Nr. 78.03 skal bl.a. omfatte disse produkter også om de er tilskårne, perforerte, bølgede, riflede, polerte eller forsynt med overdrag, forutsatt at de ikke derved får karakter av varer eller produkter som hører under andre posisjoner.

Kapittel 79, note 1.c.

Plater og bånd (nr. 79.03):
flate produkter (unntatt ubearbeidde varer som hører under nr. 79.01), også opprullede, med største tverrmål over 6 mm og med tykkelse ikke over en tiendedel av bredden. Nr. 79.03 skal bl.a. omfatte disse produkter også om de er tilskårne, perforerte, bølgede, riflede, polerte eller forsynt med overdrag, forutsatt at de ikke derved får karakter av varer eller produkter som hører under andre posisjoner.

Kapittel 80, note 1.c.

Plater eller bånd (nr. 80.03):
flate produkter (unntatt ubearbeidde varer som hører under nr. 80.01), også opprullede, av vekt over 1 kg pr. kvadratmeter, med største tverrmål over 6 mm og med tykkelse

ikke over en tiendedel av bredden. Nr. 80.03 skal bl.a. omfatte disse produkter også om de er tilskårne, perforerte, bølgede, riflede, polerte eller forsynt med overdrag, forutsatt at de ikke derved får karakter av varer eller produkter som hører under andre posisjoner.

Kapittel 84, note 1.e.

håndverktøy og husholdningsapparater sammenbygd med elektromotor (nr. 85.05 eller 85.06).

84.03	Generatorer for vanngass og generatorgass, også med renseanlegg; acetylgassgeneratorer (vannprosess) og liknende gassgeneratorer, også med renseanlegg 20 pst.
84.09	Vegvalser med egen fremdriftsmotor 20 pst.
84.18	Sentrifuger; apparater for filtrering eller rensing av væsker eller gasser:

B. sugefilter til kornmøller 15 pst.
C. ellers 20 pst. |
| 84.21 | Mekaniske apparater (også for håndkraft) til spredning, sprøyting eller forstøvning av væsker eller pulver; brannslukningsapparater (også ladde); sprøytepistoler og liknende; damp- og sandblåsemaskiner og liknende: |
| 84.26 | Melkemaskiner og meierimaskiner: |
| 84.29 | -----
A. børstemaskiner, dampapparater for gryn, fukteapparater, grynkusere, kornvaskemaskiner, oppløsemaskiner, pressvalsestoler for gryn, pussemaskiner, siktemaskiner og valsestoler 15 pst. |
84.31	Maskiner og apparater for fremstilling eller etterbehandling av papirmasse, papir eller papp:
84.34	Maskiner, apparater og utstyr for typestøping og typesetting; maskiner til fremstilling av klisjeer og liknende, unntatt de som hører under nr. 84.45-84.47; trykktyper, utfyllingsmateriell, matriser, klisjeer og andre trykkformer (også sylindriske); plater, sylindre og litografiske steiner, preparert for grafisk bruk (f.eks. slipte, kornede eller polerte):
84.59	Maskiner, mekaniske apparater og mekanisk utstyr som ikke hører under noen annen posisjon i dette kapittel (unntatt de som utelukkende eller

fortrinnsvis brukes som deler til andre maskiner og apparater):

- 85.05 Håndverktøy, sammenbygd med elektromotor:
- 85.06 Husholdningsapparater, sammenbygd med elektromotor 20 pst.
- 85.07 Barber- og hårklippemaskiner sammenbygd med elektromotor:
- 85.11 Elektriske industri- og laboratorieovner; apparater for behandling av materialer ved induktiv eller dielektrisk oppvarming; maskiner og apparater for elektrisk sveising, lodding eller skjæring:
- 85.15 Sendere og mottakere for radiotelegrafi og radiotelefoni; sendere og mottakere for kringkasting og fjernsyn (herunder radiogrammofoner), fjernsynskameraer; radionavigasjonsapparater, radarapparater og radiofjernstyringsapparater:
- A. mottakere for kringkasting og fjernsyn, også med innebygde platespillere og/eller magnetofoner:
1. deler 20 pst.
2. ellers 25 pst.
- B. sendere og mottakere for radiosamband, herunder kringkastingssendere for lyd og fjernsyn, radiomottakere og andre apparater for kringkastings- og fjernsynsanlegg, ikke nevnt foran 7 pst.
-
- 85.20 Elektriske glødelamper og lysstofflamper (herunder lamper og rør for infrarøde og ultrafiolette stråler); buelamper, lynlyslamper med elektrisk tenning:
- 87.04 -----
Anm. 1: (Nr. 87.03 og 87.04). Tolldepartementet fastsetter de nærmere vilkår for at pulverbrannbiler samt biler og bilunderstell påbygd brannsprøyter eller brannstiger som drives av bilmotoren, eller som her i landet blir påbygd slikt utstyr, kan innføres mot en toll av 10 pst. a.v. Tollnedsettelsen omfatter ikke det påbygde utstyr som skal svare samme toll som når det innføres særskilt.
- 87.13 Barnevogner og invalidevogner uten mekanisk drivanordning; deler til slike vogner:

A. Barnevogner og deler dertil:

- 90.11 Elektroniske og protoniske mikroskoper og diffraksjonsapparater 8 pst.
- 90.12 Optiske mikroskoper, også forsynt med utstyr for fotografering, kinematografiske filmopptak eller prosjisering 8 pst.
- 90.16 Tegne-, risse- og regneinstrumenter og -apparater (f.eks. pantografer, tegne- og merkebestikk, regnestaver, regneskiver og liknende); instrumenter, apparater og maskiner for måling eller kontroll som ikke hører under andre posisjoner i dette kapitel (f.eks. mikrometermål, skyvelærer, målestokker og -bånd, avbalanseringsapparater); profilprosjektorer:

B. tegnemaskiner (herunder pantografer) ... 12 pst.
- 90.24 Instrumenter og apparater for måling, kontroll eller automatisk regulering av gjennomstrømning, dybde, trykk eller andre variable forhold ved væsker og gasser og for automatisk regulering av temperatur (f.eks. manometre, termostater, nivåvisere, gjennomstrømningsmålere, varmemålere, automatiske trekkregulatorer), men ikke instrumenter som hører under nr. 90.14:
- 90.25 Instrumenter og apparater til bruk ved fysiske og kjemiske analyser (f.eks. polarimetre, refraktometre, spektrometre, gassanalyseapparater); instrumenter og apparater for måling eller kontroll av viskositet, porøsitet, utvidelse, overflatespenning og liknende; instrumenter og apparater for måling eller kontroll av varme-, lys- og lydmengder (f.eks. kalorimetre og fotometre (herunder eksponeringsmålere)); mikrotomer:
- 90.28 Elektriske og elektroniske måle-, kontroll-, analyserings- og reguleringsinstrumenter og -apparater:

E. termometre og vekter 20 pst.
- 93.01 Sabler, kårder, bajonetter og liknende våpen samt deler og skjeder dertil 15 pst.
- 94.02 Møbler til medisinsk eller kirurgisk bruk (f.eks. operasjonsbord, undersøkelsesbord, sykesenger med mekanisk utstyr); tannlegestoler og liknende stoler med mekaniske heve-, dreie- og vippeanordninger; deler til disse varer 10 pst.

II. De bestemmelser om toll og avgifter av reise gods som gjelder 30. juni 1960 skal fremdeles være gjeldende fra 1. juli 1960.

III.³ Tolldepartementet bemyndiges til å pålegge en toll på kr. 4 pr. kg for nr. 51.02 «Monofilamenter, strimler (kunstige strå og liknende) og katgutimitasjoner av syntetiske eller kunstige tekstilmaterialer».

IV. Tolldepartementet bemyndiges til fra 1. juli eller fra et senere tidspunkt å sette i verk følgende tollsatser:

24.02 -----

B. sigarer og sigarillos pr. kg kr. 15,00
C. sigaretter pr. kg kr. 17,00

32.09 -----

C. lakker, klare eller pigmenterte 12 ½ pst.

69.12 -----

A. -----
1. hvit eller ensfarget
22 ½ pst. dog minst kr. 0,80 pr. kg
2. ellers
22 ½ pst. dog minst kr. 1,20 pr. kg

70.13 -----

B. ellers 20 pst. dog minst kr. 2,40 pr. kg

73.17 -----

B. soilrør 15 pst.
C. andre pr. kg kr. 0,01

73.20 -----

A. soilrørdeler 15 pst.
B. andre pr. kg kr. 0,01

85.03 -----

A. av vekt inntil 180 gram pr. element
15 pst. dog minst kr. 0,55 pr. kg

92.11 -----

A. diktafoner og andre apparater for opptak og gjengivelse av lyd, av båndtypen 15 pst.

³ Innstillingen fra III og ut ikke offentliggjort.

B. ellers pr. kg kr. 1,50

V. Tolldepartementet bemyndiges til fra 1. juli og inntil videre å sette ned tollen eller å gi tollfrihet for følgende varer:

Pos. nr.	Vareslag:
06.02	Gran- og furuplanter
07.01	Løk i tiden 1. april-20. juli
08.02	Citrusfrukter
08.04	Rosiner og korinter
08.12	Aprikoser og svsker
09.02	Te
10.06	Ris, uavskallet og avskallet
12.03	Frø av alminnelig gran og furu
17.02	Glykose
18.01	Kakaobønner
18.02	Kakaoskall og kakaoavfall
18.04	Kakaosmør
19.05	Halvfabrikata av mais og hvete
20.07	Frukt og grønnsaksafter
28.25	Titandioksyd
35.03	Bein- og hornlim samt hudlim og liknende lim
35.05	Dekstrin
38.05	Tallolje
38.13	Sveisepulver
40.11	Slanger av syntetisk gummi til motorsykler, scootere o.l.
53.01)	
53.03)	
53.04)	Ull og andre dyrehår
53.05)	
73.36	Gassforbrukende apparater ...
74.11	Endeløs duk til papirmaskiner o.l.
80.04	Loddetinnbånd av bredde høyst 8 mm
83.13	Spunser og spunsdeler
98.02	Deler til glidelås

Presidenten: Presidenten gjør oppmerksom på at det i V under pos. nr. 20.07 er falt ut en bindestrek. Det står «Frukt og grønnsaksafter», det skal stå «Frukt- og grønnsaksafter».

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling - med den foretatte rettelse under pos. nr. 20.07 - bifaltes enstemmig.

Presidenten: Presidenten foreslår at Presidentskapet i samråd med Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å foreta offentliggjørelse av proposisjon, innstilling og

forhandlinger om tolltariffen. - Presidentens forslag ansees som bifalt.

Man behandlet deretter saken på

t i l l e g g s d a g s o r d e n e n :

Innstilling fra den utvidede utenriks- og konstitusjonskomité om fullmakt for Kongen til å undertegne og midlertidig å sette i verk en avtale om Finnlands assosiering med Det europeiske frihandelsforbund fra 1. juli 1960 eller senere i påvente av Stortingets ratifikasjon av avtalen (innst. S.E.).

Presidenten: I Stortingets forretningsorden § 28 heter det:

«Når en sak kommer tilbake fra en komite, skal den refereres ved oppslag i Stortinget, og kan ikke tas opp til behandling før 2 dager er gått. Når det trengs, kan likevel tinget med alminnelig flertall samtykke i at saken blir tatt opp før.»

Presidenten foreslår at saken tas opp nå - og anser det som bifalt.

Finn Moe (komiteens formann og ordfører for saken):

Denne saken er relativt enkel. Det har vært forhandlet mellom EFTA-landene, altså medlemslandene i Det europeiske frihandelsforbund, og Finnland om en avtale hvorved Finnland kunne slutte seg til EFTA uten å påta seg alle de forpliktelser som følger med medlemsskap, en såkalt assosieringsavtale. Det er ved disse forhandlinger oppnådd enighet om et utkast til avtale, men den avtalen er ennå ikke ratifisert av Finnland. Finnland står i den situasjon at det blant annet må føre forhandlinger om denne avtalen er forenlig med andre handelsavtaler som Finnland har. Finnland forhandler nå videre med de land det gjelder, og den finske regjering har bedt om at denne sak ikke gis noen publisitet på dette stadium, for at det ikke skal vanskeliggjøre de forhandlinger Finnland fører.

På den annen side kan ikke det norske Storting ratifisere denne avtalen før Finnland har gjort det, og slik saken ligger an, har Stortinget heller ikke tid til å gjøre det. Derfor må Regjeringen få fullmakt til å sette denne assosieringsavtalen med Finnland ut i livet når det blir aktuelt, kanskje den 1. juli, eller eventuelt senere, og denne fullmakt må gis i et lukket møte. Dette er forklaringen på den innstilling som foreligger fra den utvidede utenriks- og konstitusjonskomite. Jeg vil bare tilføye at komiteen innstiller enstemmig på at en slik fullmakt gis.

Erling Petersen: Sakens ordfører sa at dette var en sak som var klar. Det kan jeg være enig i, men det er tross alt

en usedvanlig sak. Stortinget vil her gi Kongen fullmakt til å undertegne og sette i verk en avtale uten at Stortinget på noen måte prøver realiteten i den avtalen. Det er usedvanlig. Jeg har i komiteen, som de andre komitemedlemmene, sluttet meg til denne fremgangsmåten fordi det er den eneste praktisk farbare i øyeblikket, og fordi det er så overordentlig viktig at det ikke legges noen hindringer i veien hvis man kan oppnå å få Finnland assosiert med Frihandelsområdet. Det er fremfor alt viktig av politiske grunner, og derfor tror jeg det er overveiende grunner som taler for at Stortinget benytter seg av den fremgangsmåten som den utvidede utenrikskomite har antydnet.

Når vi først behandler en sak som angår frihandelsområdets forbindelse med ikke-medlemsland, hadde jeg villet anse det som en stor fordel om man, slik sakene nå står, kunne ha fått en bredere debatt om dette problem.

Vi vet alle at enda viktigere enn Finnlands-spørsmålet er spørsmålet om en tilknytning mellom De syv og De seks, og på det område har det foregått en meget rask utvikling. Vi har tidligere forsøkt å få en sammenslutning på grunnlag av et frihandelsområde, og saken har grunnstøtt på nettopp det.

Det har i den senere tid vært en rask utvikling. Man har forsonet seg med at Frihandelsområdet som sådant ikke kan danne grunnlaget for en europeisk løsning, og man er kommet til at en harmonisering av tollsatsene er akseptabelt. Det neste skritt kan være at man i stedet for å snakke om harmonisering kan nå frem til en modifisert tollunion. Jeg tror at det ville ha vært hensiktsmessig om dette spørsmål på det nåværende tidspunkt, og før Stortinget går fra hverandre, hadde kunnet være undergitt en debatt i et hemmelig møte. Det vil det ikke bli tid til, og jeg skal nøye meg med disse bemerkninger og for øvrig slutte meg til ordføreren når han anbefaler denne innstilling vedtatt.

Hegna: Mine bemerkninger kan sies vesentlig å være til forretningsordenen. Når man tar opp en sak på den måte at man gjør eget vedtak om ikke å følge Stortingets forretningsorden, fordi selve saken haster, skulle jeg tro det vil være riktig at man er særlig påpasselig, så man ikke under behandlingen går utenfor den sak som er tatt opp på denne ekstraordinære måte.

Løvlien: Jeg ville ikke motsette meg at Stortinget tok opp saken, men det forekommer meg at det er en høyst usedvanlig fremgangsmåte. Det skulle vel ha vært riktigere, tror jeg, å velge den fremgangsmåte at Regjeringen kunne godta - under forbehold av Stortingets senere godkjennelse - dette eventuelle assosierende medlemsskap av Finnland i EFTA. Nå innbys altså Stortinget til å gi sin blankofullmakt uten overhodet å vite hva dette assosierende medlemsskap innebærer. Det er atskillige betenkeligheter ved det, synes jeg. Man vet ingen ting om hvilke fordeler Finnland eventuelt vil ha uten å få de nack-deler som medlemsskapet medfører,

man vet ikke noe om Finnlands forpliktelser i forbindelse med tollreduksjonene. Vi vet ikke noe om denne sak, så meg forekommer det at det måtte ha vært tilstrekkelig om Regjeringen hadde den foreløpige fullmakt, slik at man ikke så å si binder Stortinget på denne måte.

Hr. Erling Petersen kom med en uttalelse som det er full grunn til å sette fingeren på. Hvis det er motiveringen fra utenrikskomiteens side at det er viktig av politiske grunner å få Finland med i EFTA, da sier jeg for mitt vedkommende klart fra at det legger ikke jeg i det. Jeg ville gjerne ha hørt utenrikskomiteens formann si noe om dette, for er det av politiske grunner man ønsker å få Finland med i EFTA, da vil jeg overveie mitt standpunkt på nytt.

Finn Moe: Jeg skal forsøke å svare på de tre punkter hr. Løvlien var inne på. Det første punktet, om at vi her altså innbys til å gi en fullmakt uten at Stortinget vil få noen innflytelse over det det gjelder, vil jeg svare på bare ved å sitere første passus i vedtaket. Den lyder:

«Kongen får fullmakt til å undertegne og midlertidig å sette i verk en avtale om Finnlands assosiering med Det europeiske frihandelsforbund pr. 1. juli d.å. eller senere i påvente av Stortingets ratifikasjon av avtalen.»

Det er altså en fullmakt som bare er av midlertidig natur, og Stortinget må få seg avtalen forelagt til ratifikasjon.

Det neste punkt gikk ut på at man vet ikke hva denne avtalen inneholder. Vel, den har jo vært drøftet i hele sin alminnelighet i den utvidede utenrikskomite, men la meg få lov til å gjøre oppmerksom på følgende: Dette gjelder en assosiering med Det europeiske frihandelsforbund. Det vil med andre ord si at det er den såkalte EFTA-avtale, som Stortinget har ratifisert, som legges til grunn. Og i avtalen med Finland har man søkt å komme så nær opp til denne avtale som mulig, men med visse reservasjoner og visse forbehold og visse unntaksbestemmelser som Finland har insistert på. La meg da si det slik, at man har iallfall full sikkerhet for at eventuelle innrømmelser - eller hva man skal kalle det - overfor Finland går ikke ut over rammen av EFTA-avtalen.

Endelig, med hensyn til det tredje spørsmål om hvorfor vi her har insistert på og gjort så mye som mulig for å få denne avtalen i stand, vil jeg si at det står ethvert medlem av denne forsamling fritt å ha sine spesielle grunner for å gå inn for det. Jeg vil bare si at det som for mitt vedkommende - og jeg tror nok for ganske manges vedkommende - har vært det avgjørende, har vært hensynet til det nordiske samarbeidet og ønsket om å få det ordnet slik at Finland kan delta i det nordiske samarbeidet.

Erling Petersen: Jeg vil bare kort få gjøre hr. Løvlien oppmerksom på at jeg er ikke ordfører for utenrikskomiteen i denne sak. Det er min personlige mening at det er politisk

viktig å få Finland med. Hvilke konsekvenser det vil få for hr. Løvliens standpunkt, får bli hr. Løvliens sak.

Komiteen hadde innstillet:

1. Kongen får fullmakt til å undertegne og midlertidig å sette i verk en avtale om Finnlands assosiering med Det europeiske frihandelsforbund pr. 1. juli d.å. eller senere i påvente av Stortingets ratifikasjon av avtalen.
2. Kongen får fullmakt til å treffe de tiltak som er nødvendige for å kunne gi områdetollbehandling til varer som importeres fra Finland i samsvar med forutsetningene i den avtale om Finnlands assosiering med Det europeiske frihandelsforbund som eventuelt blir inngått i samsvar med fullmakten under punkt 1.

Votering:

Komiteens innstilling bifaltes mot 1 stemme (Løvlien).

Presidenten: Presidenten vil, da dette er det siste hemmelige møte i denne sesjonen, be representantene avlevere alle dokumenter angående hemmelige saker. Dette gjelder også den innstilling som nettopp er behandlet og som ikke er nummerert.

Protokollen ble deretter opplest uten å foranledige noen bemerkning.

Møtet hevet kl. 11.30.

Møte for lukkede dører i Stortinget 1. juni 1960 kl. 10.00